

Underdånigt äreminne
öfver högstsalige konung
Gustaf den III.
Författad in ...

Bilang, Johan Jacob von,

1700-1829 81 Ca Gustav III Br. 1792

National Library
of Sweden

BILANG. J. J. von

UNDERDÄNIGT

ÅREMINNE

ÖFVER

Högstsalige Konung

GUSTAF DEN III.

FÖRFATTAD IN PROMTÖ

VID TIDNINGEN

OM KONUNGENS OFÖRMODADE DÖD.

AF

J. J. v. Bilanz

STOCKHOLM,

Tryckt hos Johan Christ. Holmberg, 1792.

Vite. b.
Pers. Kgl
(P)
Christ III
1700-1829

— — — — Prima est hæc ultio, quod se
Judice, nemo nocens absolvitur, improba quamvis
Gratia fallacis prætoris vicerit urnam.

Juvenal. Sat. XIII.

Hvilket förfvänskadt i kärthet betyder:

— — at det första straff, hvarmed en Misgärningsman hdmsökes,
är at icke kunna döma sig sjelf oskyldig, dnrskönt och Domaren skulle
låta öfvertala sig, och visa honom nåd.

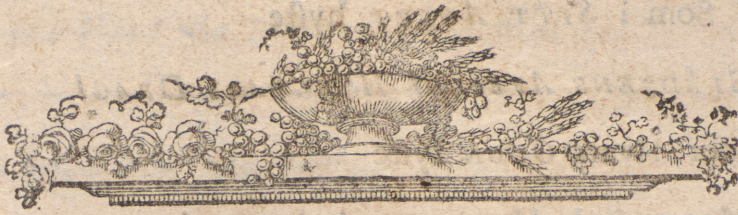
Til Läsaren!

Såsom en skyldig urlågt för de oftådade rader, och den simplicité i Tankar, som jag härmedelst vågar framställa i et så utom ordentligen *Stort* och *Interessant* ämne, som det närvarande, får jag härvid göra den af hvar och en känslfull Menniskjas egen ärfarenhet tilsräckeligen bestyrkta *Reflexion*, at man altid skrifer sämst, när man känner som starkast, eller när hjertat är som måst uprördt, antingen af någon *häftig Sorg*, eller någon ovanlig *Glädje*. Hvad ville man icke! — Och hvad borde man icke alt kunna yttra för *Höga* och *Sublima* Tankar, vid et så *Rörande* tilfälle, som öfver Den Store och Odödliga Konungen GUSTAF den 3:djes olyckeliga Lefnads-slut? Jag är likväl öfvertygad derom, at förenämde svårighet skall möta äfven dem af våra Lyckeligaste Skallder, som nu i första Bestörtningen ärna sig at författa något Ode eller Poëme öfver *Saknaden* af Denna Verldsbeundrade *Monarch*; at de antingen skola kunna säga als inter om denna Deras, och alla Vetenskapers Högsta Beskyddare och Vålgörare, hvilket allaredan deras långvariga och djupa tyfnad til en stor del bestyrker; eller ock det sämsta de någonsin sagt. Imedertid, när den lyckan, som i närvarande fall inträffar, at hvar Läsare sjelf är intagen af aldeles samma öma känslor som Skalden, så är dock hvar enda ord rörande och välkommit, som angår ämnet, och allenast någorlunda lifligen uttrycker den *Gränslösösa Sorg*, den innerliga Saknad, och det öma deltagande, som man til sit eget hjertas lättnad deruti söker; och man har i sådant fall mindre afseende på det *regelbundna*, än på det *känslofulla*.

Med denna öfvertygelse, och i brist eller väntan på något fullkomligt, samt mera värdigt Åreminne öfver vår *Stora* och aldrig nog *Saknade* Konung, har jag på några Vänners anmodan låtit öfvertala mig at på trycket urgifva följande lilla *Poëme*, helt oförändrad, sådan som den i första bestörtningen vid Tidningen om Konungens oförmodade

dade Död blef författad och tolkad i et litet, men Högtfärlige Hans Kongl. Maj:t af hjertat tilgifvit Sällskap, som altså utan minsta prention, af något *Sinrikt* eller *Mästerligt*, endast har sitt hela värde af den *innerliga* och *undersäteliga Tilgifvenhet*, som under all denna simplicité framlyser, och hvarmed *Författaren*, lå väl som hela *Sällskapet*, flere gånger badande i tårar, uprepade detta hjertats okonstlade språk, och desse *Sanningens! Saknadens* och *Ärkänksamhetens* renaste Offer!!!

GUSTAF död! och *ALLA* gråta!

Hvad *BESTÖRTNING!* ach! hvad *QVAL!*

Ach! hvad *SAKNAD!* *KINDER VÅTA,*

Hvilka *TÅRAR* utan tal!

Vitna til Den *HJELTENS ÅRA,*

Som en *MORDISK* hand *FÖRÖDT!*

Verlden nu, men sent får lära,

At den *STÖRSTA MEN'SKIA* dödt.

HAN

HAN! Som i SITT ANLET hyfte

GLÅDZENS AFBILD! HJELTARS DRAG!

Och utur Hvars ÖGON lyfte

MILDHET! MAJESTET! BEHAG!

I Hvars SJÅL en GUDLIK STYRKA

Uti VISHET! DRIFT! och MOD!

Hela EUROPA Dyrka

HAN som SÅLLSAMT ÖM och GOD.

Kunde FEL, och BRÅTT FÖRLÅTA

HAN! BETRYCKTAS HJELP och STÖD

Vård i Secler at Begråta's

HAN! vår TILFLYGT i all NÖD,

HAN! vår FAR! vårt ALT bland ALLA:

Ach FÖRSYN! hvad GRUFLIGT SLAG!

HAN! vår VÅN! har nödgats FALLA

För Ditt VISA VÅLBEHAG.

FAR

FAR DÅ VÅL! VÅR SKYDDSGUD MILDA!

SVERGES FAR! OCH MENSKIORS VÅN!

Här i tiden från DIG skilda

Hoppas vi DIG träffa än

I det LAND där AGGETS ilar

OSKULD ej FÖRFÖLGER mer

Och med LÖMSKA MORDE-PILAR

Bane-Sår åt DYGDEN ger.

Ach ja! FÖRSYN! det var Din vilja,

At ofs ifrån vår GUSTAF skilja;

At MISSNÖGD med så DYRBAR LOTT,

FÖRRÅDARN sjelf med QVAL, och SMÅRTA

Skall Evigt SAKNA i sitt hjerta,

Så mycket ÅDELTA! STORT! och GODT!

Du

Du *ÅTTLING* af så *DYRBAR STAM!*

Med *CARLARS* namn och *CARLARS HJERTA*

Som delt med oss den *GRYMMA SMÅRTA,*

At *GUSTAF* se i *DÖDENS FÄM*

Kom upfyll nu vår *SAKNAD ÖMA*

Och med *DIN VISHE*t hjælp oss glöma

Den *GRÅNSLOLÖSA SORG* oss tår!

Kom *GUSTAF ADOLPH* ung; men *DYR*

At få *DITT Rike* framdel's *STYRA*

At vi *DIG* hålla *LIKA KÅR!*

I våra *HJERTAN* re'n du blifvit

Med *ÖMHET HYLLAD! SMORD!* och *KRÖNT!*

Hvad *ÅDEL*T! *VIST!* hvad *MILDT!* och *SKÖNT!*

Har *GUSTAF* oss med *DIG* ej gifvit!!!

Inches

1

2

3

4

5

6

7

8

Centimetres

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

